

Aripi de ecou

Ursu Marian Florentin

Noi am rămas mereu copii
Nu te mai știu , nu mă mai știi
De-atunci.
Ne-am mai schimbat într-adevăr,
Din muguri verzi în flori de măr
Și-n stânci

În primăverile prea reci
Eu te rugam să nu mai pleci
nicicând
Și te zăream printr-un halou
Cu aripi albe de ecou
Și vânt

Acum orașul mi-e străin
Și cad toți crinii din senin
Ușor
Și cred că punțile prin timp
Sunt pașii noștri pe nisip
Când dor

O pasăre din lumea ta
Își face cuib în mâna mea
Și-apoi,
Se mistuie prin flori de tei
Și ia cu dânsa anii mei
Și-ai tăi

Se sparg clepsidre peste noi
Și-un drum ne duce înapoi
Mereu,
Nu te mai știu, nu mă mai știi
Dar am rămas niște copii
Și tu,
Și eu